

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/276/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517213765
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517213765.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňa JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: B.U. N., C.. XX.XX.XXXX, S. I. XXXX/X, XXX XX O., o zaplatenie 1445,07 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Stranám sporu sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca VÚB a.s. sa žalobou, podanou dňa 20.6.2017 domáhal voči pôvodnému zaplatenia sumy 1445,07 € spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne od 21.5.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 5.12.2013 bola uzatvorená zmluva o vydaní a požívaní kreditnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu. Na tom základe viedol kartový účet č. XXXXXXXX. Bol viazaný na 22,80% ročný zmluvný úrok, schválený úverový rámec 600 € a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku v sume 20,00 €. Žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil a nepodarilo sa obnoviť jeho platobnú disciplínu ani po viacerých pokusoch; a pred odstúpením prípadu na súdne vymáhanie vystavila banka k 07.05.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 30.04.2017 a s prihladnutím na vykonané úhrady žalovaného a stav súhrnu debetných položiek (istiny, poplatkov, sankčného úroku a zmluvného úroku) bol konečný zostatok na účte žalovaného mínus 1445,07 €. Žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.4.2017 t.j. v čase splatnosti do 20.5.2017, preto sa žalobca dňom 21.5.2017 domáhal zákonného úroku z omeškania z celej dlžnej sumy.

3. V priebehu konania došlo ku dňu 19.7.2017 k účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi bankou a terajším žalobcom, a o zmene subjektu bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 19.3.2018.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 11.4.2018 vyjadril tak, že si je vedomý svojho záväzku, že si je vedomý porušenia zmluvných podmienok, čo ho mrzí, ale so svojou 5 ročnou dcérou sa musela odsťahovať od bývalého partnera. Je nezamestnaná, dcéra nastupuje MŠ, a že ochotný uhradiť dlh v minimálnych splátkach a po tom, ako sa zamestná, bude sa snažiť dlh uhradiť čo najskôr.

4.1. Dňa 13.5.2019 žalovaný doručil aj zloženky, aby preukázal, že okrem prejednávaného záväzku uhradza v splátkach aj ďalších 5, pričom, ako vyplynulo z výplatnej pásky, čistú mzdu za mesiac 03/2019 mal 290,44 €.

5. Dňa 15.5.2017 žalobca doručil dôkazovú listinu - Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 20.7.2017 ako aj podací poštový hárok svedčiaci o tom, že uvedený list bol na pošte expedovaný dňa 21.7.2017.

6. Z pojednávania, nariadeného na deň 25.11.2019 sa obes riadne a včas predvolané strany ospravedlnili, a pojednávania sa nezúčastnili s tým, že súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím aj v ich neprítomnosti. Keďže žiadna zo strán nemala žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, súd dokazovanie ukončil a vo veci rozhodol na základe toho, čo vyšlo v konaní najavo.

7. Za účelom preukázania tvrdení, uvedených v žalobe, boli predložené listinné dôkazy, obsah ktorých súd zároveň stručne oboznamuje:

A/ Žiadosť o vydanie nákupnej karty, žalovaným podpísaná dňa 2.12.2013, v ktorej je identifikovaná VÚB a.s. ako veriteľ. Pod tým nasledujú osobné údaje žalovaného, nižšie údaje ku karte: - navrhovaná výška úverového rámca: 600 €, výška mesačnej splátky: 20 €, úrok: 22,80% ročne

V ďalších častiach boli vyplnené údaje o spôsobe splácania, výške nákladov na bývanie, že nežiada poistenie.

V závere, v poslednej vete bodu 21. je veta: prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej karty. Cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy.

Žiadne iné obsahové náležitosti v žiadosti nie sú uvedené.

B/ Z kartového výpisu z účtu tlačeného obojstranne, ktorý bol súdu predložený za obdobie od 23.12.2013 do 30.4.2017 súd zistil, že, žalovaný za toto obdobie celkom využil sumu 610 € a zaplatil 51,39 €. Posledný výber v sume 4,06 € žalovaný uskutočnil v Medzeve dňa 3.3.2014 a poslednú úhradu v sume 0,19 € uhradil dňa 25.3.2014.

8. Skôr, ako by súd posudzoval dôvodnosť žalovanej výšky uplatnenej pohľadávky, bolo treba vyriešiť otázku, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia

9. Nad všetky pochybnosti je zrejmé, že sa jednalo o záväzkový vzťah, vzniknutý medzi dlžníkom a bankou a banka, domnievajúc sa, že má voči dlžníkovi pohľadávku, ju počas konania postúpila na žalobcu. Ohľadom splnenia zákonom požadovaných náležitostí neboli súdu predložené žiadne dôkazy.

10. Žalobca nepreukázal, či, ako a kedy bol zmluvný vzťah s dlžníkom ukončený, či bol tento úver vyhlásený za mimoriadne predčasne splatný a ak áno, či bol žalovaný upozornený podľa § 53 ods. 9 OZ a následne tiež, či bol dlžník pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzvaný na zaplatenie splatného dlhu a kedy mu bola výzva banky doručená.

11. Podľa § 524 ods. (1) OZ: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 525 ods. (2) OZ: Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

13. Podľa § 92 ods. 8) zákona o bankách: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 53 ods. (9) OZ: Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 OZ: Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ bolo ešte ako odsek 8) zavedené do Obč. zákonníka novelou - zákonom č. 379/2008 účinnou od 1.11.2008. Svojou podstatou nadväzuje na ust. § 565 OZ, ktoré umožňuje v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, aby veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí.

16.1. Rozdielnosť medzi týmito ustanoveniami je v tom, že kým § 565 OZ má všeobecný charakter t.j. vzťahuje aj na právne vzťahy nespotebiteľské, ust. § 53 ods. 9 OZ je ustanovením špeciálnym.

16.2. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ neupravuje lehotu, v ktorej musí dodávateľ toto právo uplatniť najneskôr. Vyplýva to však zo znenia § 565 OZ veta druhá, podľa ktorej toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Postačí, ak týmito kritériám zodpovedá hoci iba jedna z dovtedy neuhradených splátok.

16.3. V zmysle vyššie uvedeného preto podmienkou účinnosti výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ na zaplatenie celej pohľadávky je, že

1/ so splátkou, od ktorej veriteľ odvíja právo vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky, musí byť dlžník v omeškaní nie menej ako 3 mesiace (čo je vyjadrené v § 53 ods. 9 slovami „najskôr“), avšak neuplynula lehota splatnosti splátky, ktorá nasleduje (v podstate v lehote do splatnosti 4. splátky od tej omeškanej)
2/ že v zákonom stanovenej dobe, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil dlžníka na uplatnenie tohto práva.

16.4. Lehota 15 dní začína plynúť odo dňa nasledujúceho po tom, čo veriteľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je podmienená tým, že dodávateľ ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije a pokiaľ tak neurobí, bez tohto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

17. V danej súdnej veci ale žalobca nielen neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia ale ani nepredložil žiadne dôkazy o tom, že samotnému postúpeniu predchádzal proces podľa § 53 ods. 9 OZ, že došlo k zosplateniu úveru a že napokon, boli splnené aj predpoklady podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

18. Predpokladmi postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je:

1/ existencia splatného peňažného záväzku voči banke (lebo jeho časti)

2/ výzva banky

3/ a že napriek výzve omeškanie trvá omeškanie nepretržite 90 kalendárnych dní

Až po splnení týchto podmienok môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť .

19. V ustanovení § 185 ods. 1 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Strana je povinná v spore svoje tvrdenie podložiť dôkazmi, inak sa vystavuje nebezpečenstvu neunesenia dôkazného bremena.

20. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 192/2004). Na to, aby sa niekto stal sporovou stranou, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok.

21. Ustálená súdna prax je jednotná v názore, že pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené zákonné podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (KS BB 15Co/369/2016, KS TT 10Co/187/2016, KS TN 5Co/313/2017, KS PO 3Co/158/217, Krajský súd Prešov 3Co/158/2017 z 5.4.2018 a ďalšie).

22. Aj z rozsudku NS SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 vyplynul záver, podľa ktorého: „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

23. S poukazom na uvedené a skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a preto z dôvodov uvedených vyššie súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, popr. k použitiu ust. § 151 ods. 1 CSP súd uvádza: v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv - článok 2 CSP, zákaz zneužitia práva - článok 5 CSP) je prípustný určitý korektív zo strany súdu. Takýto postup odôvodňuje aj aplikácia ustanovení druhej hlavy CSP: Spory s ochranou slabšej strany, Prvý diel. Spotrebiteľské spory. Žiada sa pritom prihliadnuť i na to, že z rozsiahlej judikatúry SDEÚ vyplýva i to, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Vnútroštátny súd totiž musí prihliadnuť aj bez návrhu spotrebiteľa nielen na nekalú povahu spotrebiteľskej zmluvy, ale je povinný ex offo zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom ma uplatnený nárok základ. Z uvedených dôvodov (vo veci niet pochybnosti, že ide o spotrebiteľský spor v zmysle ust. § 290 CSP) posudzoval ex offo platnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, od ktorého žalobca odvádza uplatnený nárok.

25. Žalobca nemal v spore úspech a žalovanému trovy nevznikli, preto súd žiadne zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.